II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) 2016/1450

2016 m. gegužės 23 d.

kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES papildoma techniniais reguliavimo standartais, kuriais patikslinami kriterijai, susiję su minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimo nustatymo metodika

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ([1]), ypač į jos 45 straipsnio 2 dalį,

kadangi:

(1) veiksmingas pertvarkymas gali būti realus ir patikimas tik jei įstaiga turi pakankamai vidinių finansinių išteklių nuostoliams padengti arba rekapitalizavimo tikslais, nedarant poveikio tam tikriems įsipareigojimams, visų pirma tiems, kuriems netaikoma gelbėjimas privačiomis lėšomis priemonė. Direktyvoje 2014/59/ES nustatyta, kad įstaigos turėtų laikytis minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimo (MREL, angl. *minimum requirement for own funds and eligible liabilities*) siekiant išvengti per didelio įstaigų kliovimosi finansavimo būdais, kuriems netaikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, nes to reikalavimo nesilaikymas neigiamai paveiktų įstaigų nuostolių padengimo ir rekapitalizavimo galimybes, o galiausiai ir bendrą pertvarkymo veiksmingumą;

(2) nustatydama MREL pagal Direktyvos 2014/59/ES 45 straipsnio 6 dalies a ir b punktus pertvarkymo institucija turėtų atsižvelgti į poreikį užtikrinti, kad taikant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę įstaiga galėtų padengti pakankamą nuostolių sumą ir būti rekapitalizuota pakankama suma, kad jos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientas būtų atkurtas iki pakankamo lygio, kad įstaiga galėtų laikytis kapitalo reikalavimų, taikomų suteikiant veiklos leidimą, ir kartu išlaikytų pakankamą rinkos pasitikėjimą. Atsižvelgiant į šią glaudžią sąsają su priežiūros sprendimais, būtina, kad tokius vertinimus pertvarkymo institucija atliktų glaudžiai konsultuodamasi su kompetentinga institucija pagal Direktyvos 2014/59/ES 45 straipsnio 6 dalyje nustatytą tvarką ir kad atitinkamai pertvarkymo institucija, vykdydama pareigą konsultuotis su kompetentinga institucija pagal Direktyvos 2014/59/ES 45 straipsnio 6 dalį, atsižvelgtų į įstaigos verslo modelio, finansavimo modelio ir rizikos pobūdžio vertinimus, kuriuos kompetentinga institucija atliko siekdama nustatyti prudencinius reikalavimus;

(3) visų pirma būtinos galimybės padengti nuostolius vertinimas turėtų būti glaudžiai susijęs su esamais įstaigos kapitalo reikalavimais, o būtinos galimybės atkurti kapitalą vertinimas turėtų būti glaudžiai susijęs su tikėtinais kapitalo reikalavimais po pertvarkymo strategijos taikymo, nebent yra aiškių priežasčių, dėl kurių nuostolius pertvarkymo metu reikėtų vertinti kitaip nei veiklos tęstinumo sąlygomis. Panašus vertinimas reikalingas norint nustatyti tokį MREL, kuris būtų pakankamas siekiant užtikrinti galimybę sėkmingai pertvarkyti įstaigą tuo atveju, kai taikoma ne gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, o kitos pertvarkymo priemonės;

([1]) OL L 173, 2014 6 12, p. 190.

(4) Direktyvos 2014/59/ES 45 straipsnio 6 dalies c punkte taip pat reikalaujama, kad pertvarkymo institucijos apsvarstytų galimybę gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės netaikyti tam tikrų klasių įsipareigojimams, nustatytiems rengiant pertvarkymo planus ir atliekant sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimą. Tokios rūšies įsipareigojimais neturėtų būti pasikliaujama siekiant laikytis MREL. Pertvarkymo institucijos taip pat turėtų užtikrinti, kad tais atvejais, kai gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė privalomai arba savo nuožiūra netaikoma reikšmingoms bet kokios pagal nemokumo teisę nustatytos klasės įsipareigojimų sumoms, dėl tokios išimties neatsirastų tokios pačios arba didesnio prioriteto klasės įsipareigojimų, lemiančių didesnius nuostolius nei nemokumo atveju, nes tai būtų sėkmingo pertvarkymo kliūtis;

(5) pertvarkymo institucijos gali reikalauti, kad MREL, nurodyto Direktyvos 2014/59/ES 45 straipsnio 1 dalyje, dalis būtų įvykdyta taikant subordinuotas sutartines gelbėjimo privačiomis lėšomis priemones arba nustatant didesnį minimalų reikalavimą, arba taikant alternatyvias priemones, kad būtų pašalintos pertvarkymo kliūtys. Jei rizika nesilaikyti apsaugos principo, kad nė vieno kreditoriaus padėtis neturi būti blogesnė, yra pakankamai maža, MREL koreguoti nereikia;

(6) tam tikros įstaigos, kurioms taikoma Direktyva 2014/59/ES, visų pirma finansų rinkos infrastruktūros, kurioms taip pat leista veikti kaip kredito įstaigoms, turi labai specializuotus verslo modelius ir joms taikomos papildomos taisyklės, į kurias reikėtų atsižvelgti nustatant MREL;

(7) siekiant užtikrinti suderinamumą su prudencine priežiūra, pertvarkymo institucija, vertindama įstaigos dydį, verslo modelį, finansavimo modelį ir rizikos pobūdį, turėtų atsižvelgti į priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo proceso, kurį atliko kompetentinga institucija pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES ([1]) 97 straipsnį, rezultatus, nebent yra aiškių priežasčių, dėl kurių nuostolius pertvarkymo metu reikėtų vertinti kitaip nei veiklos tęstinumo sąlygomis. Atlikdama priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo procesą ir laikydamasi Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1093/2010 ([2]) 16 straipsnio, kompetentinga institucija turėtų atsižvelgti į EBI pagal tos direktyvos 107 straipsnio 3 dalį paskelbtas gaires dėl bendrų priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo proceso metodikų ir procedūrų (EBA/GL/2014/13) ir dėti visas pastangas siekdama laikytis tų gairių pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnio 3 dalį;

(8) pertvarkymo planuose gali būti numatyta nuostolių padengimo ir rekapitalizavimo grupių struktūrose priemonių, įskaitant kapitalo priemones ar tinkamus įsipareigojimus, kuriuos įstaigos išleido tai pačiai grupei priklausančioms kitoms įstaigoms ar subjektams. Pertvarkymo institucijos MREL turėtų nustatyti atsižvelgdamos į tas priemones, kai jos yra neatskiriama įstaigos ar grupės tinkamiausios pertvarkymo strategijos dalis;

(9) siekiant užtikrinti, kad sėkmingo pertvarkymo galimybė nepriklausytų nuo viešos finansinės paramos teikimo ir kad Sąjungos pertvarkymo finansavimo struktūrų sistema atitiktų savo paskirtį prisidėti prie finansinio stabilumo užtikrinimo, nustatydamos MREL pertvarkymo institucijos turėtų atsižvelgti į Direktyvos 2014/59/ES 101 straipsnio 2 dalyje nustatytas sąlygas dėl pertvarkymo finansavimo struktūrų naudojimo tokiais būdais, kurie netiesiogiai lemia įstaigos ar subjekto nuostolių dalies perdavimą pertvarkymo finansavimo struktūrai;

(10) pagal Direktyvos 2014/59/ES 45 straipsnio 6 dalies f punktą pertvarkymo institucijos taip pat turėtų apsvarstyti galimą neigiamą įstaigos žlugimo poveikį finansiniam stabilumui. Ypatingą dėmesį pertvarkymo institucijos turėtų skirti pastangoms užtikrinti, kad veiksmingai pertvarkyti sisteminės svarbos įstaigą nesutrukdytų visų veiksmingo nuostolių padengimo ir rekapitalizavimo galimybių išnaudojimas, kaip numatyta Direktyvos 2014/59/ES 44 straipsnyje. Tačiau dėl to neturėtų sumažėti ar pasikeisti poreikis užtikrinti pakankamas nuostolių padengimo ir rekapitalizavimo galimybes taikant tinkamų įsipareigojimų nurašymą ir konvertavimą arba pertvarkymo finansavimo struktūra neturėtų būti naudojama šiais tikslais nesivadovaujant Direktyvos 2014/59/ES 44 straipsnyje nustatytais principais, kuriais reglamentuojamas pertvarkymo finansavimo struktūrų naudojimas, ir bet kokiu atveju tos priemonės turi būti naudojamos tik tokiu mastu, koks yra tikrai būtinas;

([1]) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

([2]) 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 12).

(11) pagal Direktyvos 2014/59/ES 45 straipsnio 6 dalies e punktą pertvarkymo institucijos turėtų įvertinti galimą įnašų, kuriais indėlių garantijų sistema galėtų prisidėti prie pertvarkymo finansavimo, dydį apskaičiuodamos sumą, kurią indėlių garantijų sistema galėtų realiai ir patikimai suteikti vietoje apdraustų indėlių, jei jie būtų įtraukti į gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymo sritį. Atlikdamos šį vertinimą, pertvarkymo institucijos turėtų užtikrinti, kad jos pačios ir įstaiga imtųsi visų pagrįstų ir būtinų priemonių, atitinkančių įstaigos finansavimo modelį, kad sumažintų indėlių garantijų sistemos įnašo poreikį. Jei atlikus šį vertinimą padaroma išvada, kad toks įnašas yra tikėtinas, pertvarkymo institucijos gali nuspręsti nustatyti mažesnį MREL. Visi tokie numatomi įnašai turėtų atitikti tokiems įnašams Direktyvoje 2014/59/ES nustatytas ribas, todėl jie greičiausiai bus aktualiausi įstaigoms, daugiausia finansuojamoms apdraustaisiais indėliais;

(12) siekiant įstaigoms ar subjektams, kuriems taikytos pertvarkymo priemonės, suteikti pakankamai laiko įvykdyti MREL, reikėtų nustatyti pereinamąjį laikotarpį;

(13) šis reglamentas pagrįstas techninių reguliavimo standartų projektais, kuriuos Europos bankininkystės institucija pateikė Komisijai;

(14) Europos bankininkystės institucija dėl techninių reguliavimo standartų projektų, kuriais pagrįstas šis reglamentas, surengė atviras viešas konsultacijas, išnagrinėjo galimas susijusias sąnaudas ir naudą ir paprašė Bankininkystės suinteresuotųjų subjektų grupės, įsteigtos pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 37 straipsnį, pateikti savo nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Nuostoliams padengti būtinos sumos nustatymas

1. Pertvarkymo institucijos nustato nuostolių padengimo sumą, kurią įstaiga ar grupė turėtų galėti padengti.

2. Siekdama nustatyti nuostolių padengimo sumą pagal šį straipsnį ir bet kokio indėlių garantijų sistemos įnašo, skirto pertvarkymo išlaidoms finansuoti, sumą pagal 6 straipsnį, pertvarkymo institucija, laikydamasi Direktyvos 2014/59/ES 45 straipsnio 6 dalies, prašo, kad kompetentinga institucija pateiktų šiuo metu įstaigai ar grupei taikomų kapitalo reikalavimų santrauką, visų pirma informaciją apie:

a) nuosavų lėšų reikalavimus pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 ([1]) ir 458 straipsnius, kurie apima:

   i) 4,5 % bendros rizikos pozicijos sumos CET1 kapitalo pakankamumo koeficientą;

   ii) 6 % bendros rizikos pozicijos sumos 1 lygio kapitalo pakankamumo koeficientą;

   iii) 8 % bendros rizikos pozicijos sumos bendrą kapitalo pakankamumo koeficientą;

b) bet kokį reikalavimą turėti papildomų nuosavų lėšų, viršijančių šiuos reikalavimus, visų pirma pagal Direktyvos 2013/36/ES 104 straipsnio 1 dalies a punktą;

c) jungtinio rezervo reikalavimus, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/36/ES 128 straipsnio 6 dalyje;

d) žemiausią ribą pagal susitarimą „Bazelis I“ pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 500 straipsnį;

e) bet kokį taikomą sverto koeficiento reikalavimą.

([1]) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

3. Taikant šį reglamentą kapitalo reikalavimai aiškinami atsižvelgiant į kompetentingos institucijos taikomas pereinamojo laikotarpio nuostatas, nustatytas Reglamento (ES) Nr. 575/2013 dešimtos dalies I antraštinės dalies 1, 2 ir 4 skyriuose, ir nacionalinės teisės aktų nuostatas, pagal kurias pasinaudojama tuo reglamentu kompetentingoms institucijoms suteiktomis pasirinkimo galimybėmis.

4. Nuostolių padengimo suma, kurią turi nustatyti pertvarkymo institucija, yra 2 dalies a, b ir c punktuose nurodytų reikalavimų suma arba bet kokia didesnė suma, būtina tam, kad būtų laikomasi 2 dalies d arba e punktuose nurodytų reikalavimų.

5. Pertvarkymo institucija nuostolių padengimo sumą gali nustatyti bet kuriuo iš šių metodų:

a) nuostolių padengimo suma yra lygi standartinei nuostolių padengimo sumai, nustatytai pagal 4 dalį;

b) nuostolių padengimo suma gali būti:

i) didesnė nei standartinė nuostolių padengimo suma, nustatyta pagal 4 dalį, kai:

— standartinė nuostolių padengimo suma nevisiškai atitinka poreikį padengti nuostolius pertvarkymo atveju, atsižvelgiant į informaciją, susijusią su įstaigos verslo modeliu, finansavimo modeliu ir rizikos pobūdžiu, kurios prašoma iš kompetentingos institucijos pagal 4 straipsnį, arba

— būtina sumažinti arba pašalinti sėkmingo pertvarkymo kliūtį arba padengti nuostolius, susijusius su turimomis kitų grupės subjektų išleistomis priemonėmis, kurioms taikomas MREL;

ii) mažesnė nei standartinė nuostolių padengimo suma, nustatyta pagal 4 dalį, jeigu, atsižvelgiant į informaciją, susijusią su įstaigos verslo modeliu, finansavimo modeliu ir rizikos pobūdžiu, gautą iš kompetentingos institucijos pagal 4 straipsnį:

— 2 dalies b punkte nurodyti papildomų nuosavų lėšų reikalavimai, nustatyti remiantis testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatais arba siekiant padengti makroprudencinę riziką, įvertinami kaip nesusiję su poreikiu užtikrinti, kad pertvarkymo atveju būtų padengti nuostoliai, arba

— 2 dalies c punkte nurodyto jungtinio rezervo reikalavimo dalis, pertvarkymo institucijos vertinimu, yra nesusijusi su poreikiu užtikrinti, kad pertvarkymo atveju būtų padengti nuostoliai.

6. Kai taikoma 5 dalies b punkte nurodyta pasirinkimo galimybė, pertvarkymo institucija pateikia kompetentingai institucijai pagrįstą paaiškinimą dėl nustatytos nuostolių padengimo sumos, vykdydama pertvarkymo institucijai nustatytą pareigą konsultuotis su kompetentinga institucija pagal Direktyvos 2014/59/ES 45 straipsnio 6 dalį.

2 straipsnis

Sumos, būtinos siekiant toliau laikytis veiklos leidimo sąlygų ir vykdyti veiklą, taip pat išlaikyti rinkos pasitikėjimą įstaiga, nustatymas

1. Pertvarkymo institucijos nustato rekapitalizavimo sumą, kuri būtų reikalinga siekiant įgyvendinti tinkamiausią pertvarkymo strategiją, nustatytą pertvarkymo planavimo procese.

2. Kai atlikus sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimą padaroma išvada, kad įstaigos likvidavimas keliant įprastinę bankroto bylą yra realus ir patikimas, rekapitalizavimo suma yra lygi nuliui, nebent pertvarkymo institucija nustato, kad būtina teigiama suma, nes likviduojant pertvarkymo tikslai nebūtų pasiekti tokiu pačiu mastu kaip taikant alternatyvią pertvarkymo strategiją.

3. Vertindama įstaigos reguliuojamojo kapitalo poreikius po tinkamiausios pertvarkymo strategijos įgyvendinimo, pertvarkymo institucija naudoja naujausias praneštas atitinkamai bendros rizikos pozicijos sumos arba sverto koeficiento vardiklio vertes, nebent taikomi visi šie veiksniai:

a) pertvarkymo plane nustatyti, paaiškinti ir kiekybiškai įvertinti visi reguliuojamojo kapitalo poreikių pokyčiai iš karto po pertvarkymo priemonės taikymo;

b) atlikus sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimą, a punkte nurodytas pokytis laikomas realiu ir patikimu, nedarant neigiamo poveikio įstaigos galimybei vykdyti ypatingos svarbos funkcijas ir nenaudojant nepaprastosios finansinės paramos, išskyrus įnašus iš pertvarkymo finansavimo struktūrų, laikantis Direktyvos 2014/59/ES 101 straipsnio 2 dalies ir jų naudojimą reglamentuojančių principų, nustatytų tos direktyvos 44 straipsnio 5 ir 8 dalyse.

4. Kai 3 dalyje nurodyti pokyčiai priklauso nuo pertvarkomos įstaigos turto ar verslo linijų pirkėjo arba trečiųjų šalių veiksmų, pertvarkymo institucija parengia pagrįstą paaiškinimą kompetentingai institucijai, ar minėtas pokytis yra realus ir patikimas.

5. Rekapitalizavimo suma yra bent lygi sumai, kuri yra būtina, kad būtų įvykdyti taikomi kapitalo reikalavimai, būtini siekiant laikytis veiklos leidimo sąlygų po tinkamiausios pertvarkymo strategijos įgyvendinimo.

6. 5 dalyje nurodyti kapitalo reikalavimai apima:

a) nuosavų lėšų reikalavimus pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 ir 458 straipsnius, kurie apima:

i) 4,5 % bendros rizikos pozicijos sumos CET1 kapitalo pakankamumo koeficientą;

ii) 6 % bendros rizikos pozicijos sumos 1 lygio kapitalo pakankamumo koeficientą;

iii) 8 % bendros rizikos pozicijos sumos bendrą kapitalo pakankamumo koeficientą;

b) bet kokį reikalavimą turėti nuosavų lėšų, viršijančių šios dalies a punkte nurodytą reikalavimą, visų pirma pagal Direktyvos 2013/36/ES 104 straipsnio 1 dalies a punktą;

c) žemiausią ribą pagal susitarimą „Bazelis I“ pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 500 straipsnį;

d) bet kokį taikomą sverto koeficiento reikalavimą.

7. Rekapitalizavimo suma taip pat apima bet kokią papildomą sumą, kuri, pertvarkymo institucijos nuomone, yra būtina siekiant išlaikyti pakankamą rinkos pasitikėjimą po pertvarkymo.

8. Standartinė papildoma suma yra lygi jungtinio rezervo reikalavimui, kaip nustatyta Direktyvos 2013/36/ES 4 skyriaus 1 skirsnyje, kuris būtų taikomas įstaigai po pertvarkymo priemonių taikymo.

Pertvarkymo institucijos reikalaujama papildoma suma gali būti mažesnė nei standartinė suma, jei pertvarkymo institucija nustato, kad mažesnė suma būtų pakankama siekiant išlaikyti rinkos pasitikėjimą ir užtikrinti, kad įstaiga galėtų nuolat vykdyti ypatingos svarbos ekonomines funkcijas ir gauti finansavimą, nesinaudodama nepaprastąja finansine parama, išskyrus įnašus iš pertvarkymo finansavimo struktūrų, laikantis Direktyvos 2014/59/ES 101 straipsnio 2 dalies ir 44 straipsnio 5 ir 8 dalių.

Vertinant, kokia suma yra būtina rinkos pasitikėjimui sustiprinti, atsižvelgiama į tai, ar įstaigos kapitalo pozicija po pertvarkymo būtų tinkama, palyginti su dabartine kitų panašių įstaigų kapitalo pozicija.

9. Pasikonsultavusi su kompetentinga institucija ir atsižvelgusi į informaciją, susijusią su įstaigos verslo modeliu, finansavimo modeliu ir rizikos pobūdžiu, gautą iš kompetentingos institucijos pagal 4 straipsnį, pertvarkymo institucija gali nuspręsti, kad, nepaisant 3 dalies nuostatų, būtų realu ir patikima šiuo metu įstaigai taikomų visų arba dalies papildomų nuosavų lėšų reikalavimų arba rezervo reikalavimų netaikyti po pertvarkymo strategijos įgyvendinimo. Šiuo atveju į tą reikalavimo dalį galima neatsižvelgti nustatant rekapitalizavimo sumą.

10. Atliekant 7 dalyje nurodytą vertinimą atsižvelgiama į kapitalo išteklius kituose grupės subjektuose, kuriuos būtų galima realiai ir patikimai panaudoti, kad būtų sustiprintas rinkos pasitikėjimas subjektu po pertvarkymo, jeigu subjektai:

a) yra grupės, kuriai taikomas konsoliduotas MREL, patronuojamosios įmonės;

b) ir toliau atitiktų a punkte nurodytas sąlygas po tinkamiausios pertvarkymo strategijos įgyvendinimo ir

c) neturėtų individualiai išlaikyti rinkos pasitikėjimo ir gauti finansavimo po tinkamiausios pertvarkymo strategijos įgyvendinimo.

11. Jeigu po tinkamiausios pertvarkymo strategijos įgyvendinimo įstaigos turtas, įsipareigojimai ar verslo linijos yra padalijami daugiau nei vienam subjektui, nuorodos į rizikos pozicijos sumas ir kapitalo reikalavimus 1–10 dalyse turėtų būti suprantamos kaip nuorodos į agreguotas sumas visuose tuose subjektuose.

3 straipsnis

Gelbėjimo privačiomis lėšomis išimtys arba dalinis perdavimas, kurie yra sėkmingo pertvarkymo kliūtys

1. Pertvarkymo institucija nustato visus įsipareigojimus, kuriems netaikomas gelbėjimas privačiomis lėšomis pagal Direktyvos 2014/59/ES 44 straipsnio 2 dalį arba kuriems pagrįstai gali būti visiškai arba iš dalies netaikomas gelbėjimas privačiomis lėšomis pagal tos direktyvos 44 straipsnio 3 dalį, arba kurie visi gali būti perduoti gavėjui, naudojant kitas pertvarkymo priemones pagal pertvarkymo planą.

2. Nepažeidžiant 6 straipsnio, jeigu nustatoma, kad koks nors įsipareigojimas, atitinkantis įtraukimo į MREL kriterijus, gali būti visiškai arba iš dalies neįtrauktas pagal 1 dalį, pertvarkymo institucija užtikrina, kad MREL būtų pakankamas siekiant padengti pagal 1 dalį nustatytą nuostolių sumą ir pasiekti pagal 2 straipsnį nustatytą rekapitalizavimo sumą be tų įsipareigojimų nurašymo ar konvertavimo.

3. Pertvarkymo institucija nustato, ar pagal 1 dalį nustatyti įsipareigojimai, vertinant kreditorių hierarchiją nemokumo atveju, yra tokio pat ar žemesnio rango nei bet kokia įsipareigojimų klasė, apimanti įtraukimo į MREL kriterijus atitinkančius įsipareigojimus, ir kiekvienai tokiai klasei nustato, ar nustatytų įsipareigojimų bendra suma sudaro daugiau nei 10 % tos klasės sumos.

Kai pertvarkymo institucija nustato, kad pirmos pastraipos sąlygos yra įvykdytos, ji taip pat įvertina, ar poreikis padengti nuostolius ir prisidėti prie rekapitalizavimo, kuris būtų patenkintas naudojant pirmoje pastraipoje nurodytus įsipareigojimus, jei jie būtų įtraukti į gelbėjimas privačiomis lėšomis taikymo sritį, gali būti patenkintas naudojant įsipareigojimus, kurie atitinka įtraukimo į MREL kriterijus ir yra įtraukiami apskaičiuojant nuostolių padengimo ar rekapitalizavimo sumas, nepažeidžiant kreditorių apsaugos principų, nustatytų Direktyvos 2014/59/ES 73 straipsnyje.

4. Pertvarkymo institucija saugo duomenis apie visas prielaidas ir vertinimus ar kitą informaciją, kuriais remtasi nustatant, kad MREL atitinka 3 dalyje nustatytas sąlygas.

4 straipsnis

Verslo modelis, finansavimo modelis ir rizikos pobūdis

1. Taikydama Direktyvos 2014/59/ES 45 straipsnio 6 dalies d punktą ir vykdydama reikalavimą konsultuotis pagal Direktyvos 2014/59/ES 45 straipsnio 6 dalį, pertvarkymo institucija atsižvelgia į informaciją, gautą iš kompetentingos institucijos, įskaitant priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo proceso, atlikto pagal Direktyvos 2013/36/ES 97 straipsnį, rezultatų santrauką ir paaiškinimą, visų pirma į:

a) įstaigos kiekvieno verslo modelio, finansavimo modelio ir bendro rizikos pobūdžio vertinimo santrauką;

b) vertinimo, ar įstaigos turimas kapitalas ir likvidumas užtikrina, kad būtų patikimai padengta įstaigos verslo modelio, finansavimo modelio ir bendro rizikos pobūdžio keliama rizika, santrauką;

c) informaciją apie tai, kaip įstaigos verslo modelio, finansavimo modelio ir bendro rizikos pobūdžio keliama rizika ir pažeidžiamumas, nustatyti priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo procese, yra tiesiogiai ar netiesiogiai atspindėti nustatant papildomus nuosavų lėšų reikalavimus, įstaigai taikomus pagal Direktyvos 2013/36/ES 104 straipsnio 1 dalies a punktą, remiantis priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo proceso rezultatais;

d) informaciją apie kitus prudencinius reikalavimus, įstaigai taikomus siekiant sumažinti įstaigos verslo modelio, finansavimo modelio ir bendro rizikos pobūdžio keliamą rizika ir pažeidžiamumą, nustatytus priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo procese.

2. Pertvarkymo institucija atsižvelgia į 1 dalyje nurodytą informaciją, kai ji koreguoja standartines nuostolių padengimo ir rekapitalizavimo sumas, kaip aprašyta 1 straipsnio 5 dalyje ir 2 straipsnio 9 dalyje, siekdama užtikrinti, kad pakoreguotas MREL tinkamai atspindėtų įstaigos verslo modelio, finansavimo modelio ir bendro rizikos pobūdžio keliamą riziką sėkmingo pertvarkymo galimybei.

Pertvarkymo institucija pateikia kompetentingai institucijai pagrįstą paaiškinimą, kaip į tą informaciją atsižvelgta atliekant tokį koregavimą, vykdydama pertvarkymo institucijai nustatytą pareigą konsultuotis su kompetentinga institucija pagal Direktyvos 2014/59/ES 45 straipsnio 6 dalį.

3. Jei subjektui ar grupei taikomi kapitalo ir prudenciniai reikalavimai pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 648/2012 ([1]) arba Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 909/2014 ([2]), vertinant standartinius nuostolių padengimo ir rekapitalizavimo reikalavimus pagal šio reglamento 1 ir 2 straipsnius reikėtų atsižvelgti tik į kapitalo reikalavimus, nustatytus pagal Reglamentą (ES) Nr. 575/2013 ir Direktyvą 2013/36/ES.

Pertvarkymo institucija gali koreguoti nuostolių padengimo sumą, kad būtų atsižvelgta į numatytus realius ir patikimus įnašus iš konkrečių šaltinių, skirtus nuostoliams padengti ar rekapitalizavimui, kurių reikalaujama pagal Reglamentą (ES) Nr. 648/2012 arba Reglamentą (ES) Nr. 909/2014.

4. Subjektų, kurie yra grupės, kuriai taikomas konsoliduotas MREL, patronuojamosios įmonės, atveju pertvarkymo institucija gali į savo atliekamą nuostolių padengimo sumos ir rekapitalizavimo sumos vertinimą neįtraukti jokio rezervo, kuris nustatytas tik konsoliduotu pagrindu.

5. Jeigu yra paskirta atsakinga institucija, įpareigota nustatyti anticiklinio rezervo normą, nesutampa su kompetentinga institucija, pertvarkymo institucija gali paprašyti papildomos informacijos iš paskirtos institucijos.

5 straipsnis

Dydis ir sisteminė rizika

1. Įstaigų ir grupių, kurias atitinkamos kompetentingos institucijos įvardijo kaip pasaulinės sisteminės svarbos įstaigas (G-SII) arba kitas sisteminės svarbos įstaigas (O-SII), atveju arba kitų įstaigų, kurios, kompetentingos institucijos ar pertvarkymo institucijos nuomone, gali pagrįstai kelti sisteminę riziką, jei žlugtų, ir kurioms netaikoma šio reglamento 2 straipsnio 2 dalis, atveju pertvarkymo institucija atsižvelgia į Direktyvos 2014/59/ES 44 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

2. Jeigu pagal Direktyvos 2014/59/ES 45 straipsnį pertvarkymo kolegija turi priimti bendrą sprendimą dėl MREL, bet koks įvertintų kapitalo reikalavimų sumažinimas po pertvarkymo pagal 2 straipsnio 3 dalį įstaigoms, kurias atitinkamos kompetentingos institucijos įvardijo kaip G-SII arba O-SII, taip pat joms priklausančioms įstaigoms ir kitoms įstaigoms, kurios, kompetentingos institucijos ar pertvarkymo institucijos nuomone, gali pagrįstai kelti sisteminę riziką, jei žlugtų, turi būti įformintas dokumentais ir paaiškintas pateikiant informaciją pertvarkymo kolegijos nariams.

([1]) 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų (OL L 201, 2012 7 27, p. 1).

([2]) 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 909/2014 dėl atsiskaitymo už vertybinius popierius gerinimo Europos Sąjungoje ir centrinių vertybinių popierių depozitoriumų, kuriuo iš dalies keičiamos direktyvos 98/26/EB ir 2014/65/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 236/2012 (OL L 257, 2014 8 28, p. 1).

6 straipsnis

Indėlių garantijų sistemos įnašai pertvarkymui finansuoti

1. Pertvarkymo institucija gali sumažinti MREL, kad būtų atsižvelgta į sumą, kuria indėlių garantijų sistema turėtų prisidėti prie tinkamiausios pertvarkymo strategijos finansavimo pagal Direktyvos 2014/59/ES 109 straipsnį.

2. Tokio sumažinimo dydis pagrindžiamas patikimu galimo indėlių garantijų sistemos įnašo vertinimu ir turi bent:

a) būti mažesnis už potencialių nuostolių, kuriuos būtų turėjusi padengti indėlių garantijų sistema, jeigu įstaiga būtų likviduota iškeliant įprastinę bankroto bylą, apdairų įvertį, atsižvelgiant į indėlių garantijų sistemos prioritetą pagal Direktyvos 2014/59/ES 108 straipsnį;

b) būti mažesnis už indėlių garantijų sistemos įnašų ribą, nustatytą Direktyvos 2014/59/ES 109 straipsnio 5 dalies antroje pastraipoje;

c) būti nustatytas atsižvelgiant į bendrą riziką, kad daugelio bankų žlugimo ar pertvarkymo atveju gali būti išeikvoti turimi indėlių garantijų sistemos finansiniai ištekliai, ir

d) atitikti visas kitas atitinkamas nacionalinės teisės nuostatas ir už indėlių garantijų sistemą atsakingos institucijos pareigas ir atsakomybę.

3. Pasikonsultavusi su institucija, atsakinga už indėlių garantijų sistemą, pertvarkymo institucija įformina dokumentais savo metodą, taikomą vertinant bendrą riziką, kad gali būti išeikvoti turimi indėlių garantijų sistemos finansiniai ištekliai, ir taiko sumažinimus pagal 1 dalį, jeigu ta rizika nėra pernelyg didelė.

7 straipsnis

Bendras MREL vertinimas

1. Pertvarkymo institucijos užtikrina, kad MREL būtų pakankamas siekiant sudaryti sąlygas nurašyti ar konvertuoti tokią nuosavų lėšų ir kriterijus atitinkančių tinkamų įsipareigojimų sumą, kuri yra bent lygi nuostolių padengimo ir rekapitalizavimo sumoms, kurias nustatė pertvarkymo institucijos pagal 1 ir 2 straipsnius, laikydamosi 3–6 straipsniuose išdėstytų nuostatų.

2. Pertvarkymo institucijos apskaičiuotą MREL išreiškia visų įstaigos įsipareigojimų ir nuosavų lėšų procentine dalimi; įsipareigojimai dėl išvestinių finansinių priemonių įtraukiami į visus įsipareigojimus remiantis tuo, kad sandorio šalies užskaitos teisės yra visapusiškai pripažintos.

3. Pertvarkymo institucijos nustato MREL atnaujinimo grafiką ar procesą, atsižvelgdamos į:

a) poreikį atnaujinti MREL lygiagrečiai su sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimu;

b) tai, ar subjekto arba grupės visų įsipareigojimų ir nuosavų lėšų kintamumas dėl jų verslo modelio galėtų lemti, kad MREL taptų nebetinkamas ankstesnę datą.

8 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio ir laikotarpio po pertvarkymo nuostatos

1. Nukrypdamos nuo 7 straipsnio, pertvarkymo institucijos gali nustatyti tinkamą pereinamąjį laikotarpį, per kurį turi būti pasiektas galutinis MREL, arba pereinamąjį laikotarpį įstaigai ar subjektui, kuriam taikytos pertvarkymo priemonės.

2. Taikydamos 1 dalį, pertvarkymo institucijos nustato tinkamą pereinamąjį laikotarpį, kuris turi būti kuo trumpesnis. Jos taip pat informuoja įstaigą apie pereinamojo laikotarpio kiekvienų 12 mėnesių planuojamą MREL. Pereinamojo laikotarpio pabaigoje galutinis MREL turi būti lygus sumai, nustatytai pagal 7 straipsnį.

3. Pertvarkymo institucijoms netrukdoma vėliau persvarstyti pereinamojo laikotarpio nuostatų ar bet kokio planuojamo MREL.

9 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2016 m. gegužės 23 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

Jean-Claude JUNCKER